

KLACHTENCOMMISSIE RECLASSERING

BESLISSING

op de klacht van

tegen

**Reclassering Nederland
Regio Zuid-West**

De partijen zullen hierna 'klager' respectievelijk 'de reclassering' worden genoemd.

1. De procedure

Het verloop van de zaak blijkt uit de stukken zoals die in het dossier zijn opgenomen en de beslissing van de voorzitter van de klachtencommissie (hierna: de voorzitter) om de klacht schriftelijk af te doen.

2. De feiten

Tussen partijen staat als enerzijds gesteld en anderzijds niet of onvoldoende weersproken -voor zover thans van belang- het volgende vast:

- a. Bij vonnis van 29 mei 2018 (gepubliceerd op www.rechtspraak.nl met nummer ECLI:NL:RBDHA:2018:6244) heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag de meldplicht van klager bij de reclassering met onmiddellijke ingang geschorst.
- b. De Staat is tegen dat vonnis in hoger beroep gegaan. Na de zitting bij het gerechtshof hebben partijen de zaak geschikt en heeft de Staat het hoger beroep ingetrokken.
- c. De schikking heeft ertoe geleid dat het Openbaar Ministerie (hierna: het OM) op 2 oktober 2018 een Wijzigingsbesluit voorwaardelijke invrijheidstelling (hierna: het Wijzigingsbesluit) ten aanzien van klager heeft genomen.
- d. In het door de advocaat-generaal mr. H ondertekende Wijzigingsbesluit staat bij de bijzondere voorwaarden onder **Meldplicht** het volgende vermeld:
*"- dat u gedurende de proeftijd eens per acht (8) weken zult voldoen aan de meldplicht. Deze meldplicht heeft tot doel toezicht te houden op de factoren die in de rapportages van het NIFP van 26-09-2017 en de Reclassering Nederland van 15-01-2018 als beschermend zijn aangeduid.
- U bent verplicht actief aan deze meldplicht invulling te geven door eens per acht weken een verslag (hierna ook: het meldplichtverslag/de meldplichtverslagen) aan de Reclassering Nederland toe te sturen waarin u globaal in gaat op ondergenoemde factoren, te weten:*
 - Huisvesting
 - Inkomen
 - Dagbesteding
 - Sport
 - Contact met partner en dochter
 - Sociale netwerk*Indien sprake is van wijzigingen in negatieve zin in één van de beschermende factoren, kan dat aanleiding geven tot een gesprek met de Reclassering Nederland; het*

Openbaar Ministerie beslist daarover. In een dergelijk gesprek wordt van u verwacht dat u open, gemotiveerd en meewerkend bent. Wijzigingen in positieve zin vormen eveneens onderdeel van het schriftelijk verslag en kunnen deel uitmaken van de evaluatiegesprekken.

- De frequentie van de schriftelijke verslaglegging wordt zes maanden na de ingangsdatum van dit besluit geëvalueerd."

- e. Verder staat in het Wijzigingsbesluit bij de bijzondere voorwaarden onder meer nog het volgende vermeld:
"- dat u gedurende de proeftijd geen (zelfstandig) contact heeft met de media en niet zelfstandig publiceert dan wel zich laat interviewen via welke media dan ook tenzij u goedkeuring heeft van de CVv.i. Daaronder is in elk geval begrepen dat u niet zelfstandig publiceert dan wel interviews laat afnemen over uw persoonlijke verhaal in relatie tot de door u gepleegde delicten. U dient alle aanvragen die u krijgt van media, wetenschappers of andere personen, te melden via de reclassering aan de CVv.i. ter beoordeling (en eventuele goedkeuring);"
- f. Op 28 november 2018, 24 januari 2019 en 23 maart 2019 heeft klager aan de reclassering meldplichtverslagen toegezonden.
- g. Op deze verslagen heeft de reclassering op 14 januari 2019, 12 februari 2019 en 27 maart 2019 gereageerd met voortgangsverslagen aan het OM. In elk van deze voortgangsverslagen staat aangegeven: "Afgaande op hetgeen de heer schrijft, aangaande de zes beschermende factoren, genoemd in het Wijzigingsbesluit v.i., kan gesteld worden dat deze nog altijd aanwezig zijn. Afgezet tegen de opdracht voldoet betrokkene hiermee aan de bijzondere voorwaarde meldplicht. Echter er is voor RN geen mogelijkheid om de informatie van de heer te verifiëren, omdat RN geen referenten mag raadplegen. Daarnaast is het voor RN niet mogelijk om over de gegeven informatie meer duidelijkheid te verkrijgen, omdat hierover geen vragen gesteld kunnen worden en RN betrokkene niet spreekt. Een professioneel oordeel ten aanzien van het inschatten van eventueel aanwezige risico's kan derhalve niet gegeven worden. RN is van mening, vanuit het oogpunt van de doelstelling en rol van RN, dat het uitvoeren van deze specifieke opdracht tot toezicht als uitzonderlijk te kwalificeren valt en inhoudelijk weinig toevoegt. Anders dan dat wij vanuit onze expertise de globale beschrijving lezen, voor waar aannemen en daar een oordeel over geven."
- h. Op 27 maart 2019 heeft klager de volgende e-mail aan advocaat-generaal H geschreven: "Het OM heeft mij bij mijn voorwaardelijke invrijheidstelling een mediaverbod opgelegd. In uw e-mail van 24 oktober heeft u eerdere verzoeken omtrent uitingen in de media afgewezen. Daarbij gaf u aan dat ik concrete voornemens, inclusief de inhoud van de voorgenomen publicatie, aan de CVv.i kenbaar dien te maken. In dat licht maak ik hierbij de volgende nieuwe voorgenomen publicatie aan u kenbaar: Mijn voornemen is dat ik een uitgebreide, eigen publicatie doe verschijnen, mits duidelijk vaststaat dat het toegestaan is dat ik dit doe. De inhoud van deze publicatie betreft ; alles uiteraard binnen de grenzen aan de vrijheid van meningsuiting die de wet aan een ieder stelt. Ik verzoek u mij per omgaande schriftelijk te bevestigen dat een dergelijke publicatie niet in strijd is met de mij opgelegde voorwaarden. Indien u van mening bent dat een dergelijke publicatie wel onder het mediaverbod valt, verzoek ik u hierbij uitdrukkelijk om schriftelijke toestemming voor de bovengenoemde publicatie. In afwachting van uw spoedige reactie,"
- i. Op 12 mei 2019 heeft klager een aan de eerdere meldplichtverslagen (nagenoeg) gelijkloidend meldplichtverslag aan de reclassering toegezonden.

- j. Op 20 mei 2019 heeft klager een evaluatiegesprek met het OM gehad. In het verslag van dat gesprek is onder meer te lezen: *“Ten aanzien van de evaluatie van het toezicht valt op te merken dat er weinig verandert in het leven van dhr. De verslagen die worden aangeleverd zijn nagenoeg woordelijk gelijk. Dhr. merkt hierover op dat naar zijn mening de informatie die hij geeft relevant is en dat de formulering minder van belang is. Hij geeft aan de situatie steeds ongewijzigd is, en derhalve de strekking van de verslagen ook steeds dezelfde is. Eenzelfde formulering is voor hem dan het minst belastend. De verslagen bevatten wat hij te melden heeft over de beschermende factoren en zijn heel volledig daarover. Op de vraag van dhr. H of vastgesteld kan worden dat in het leven van dhr. de afgelopen acht maanden niets wezenlijks is veranderd antwoordt dhr. bevestigend. Dhr. H merkt op dat het van belang is wijzigingen bij het OM te melden. Hij geeft aan dat als dhr. het op deze manier aangeeft, het OM er op moet vertrouwen dat er geen wijzigingen ten opzichte van de beschermende factoren zijn. Dhr. bevestigt dit.”*
- k. Diezelfde dag -20 mei 2019- heeft de reclassering naar aanleiding van het meldplichtverslag van klager van 12 mei 2019 weer een voortgangsverslag voor het OM opgesteld. In dat voortgangsverslag, dat klager eerst op 12 augustus 2019 van het OM heeft ontvangen, is onder meer het volgende te lezen: *“Reclassering Nederland constateert dat de inhoud van de alle tot nu toe ontvangen meldplichtverslagen vrijwel identiek zijn. Alle vier de verslagen bevatten de uiterst minimale en nietszeggende informatie die op iedere willekeurige reclasseringscliënt van toepassing kan zijn. Daarnaast is ons op basis van uw aanvullende informatie gebleken dat de verslagen tevens onvolledig zijn. De heer blijkt een paper in voorbereiding te hebben. Hij heeft hier in zijn verslagen met Reclassering Nederland (RN) in het geheel niets over gedeeld. Conclusie Op grond van het bovenstaande stelt de reclassering vast dat er minder dan basale informatie door de heer is gedeeld. Daarnaast dat gedurende de vier perioden van acht weken, waarover de heer rapporteerde, zich geen ontwikkelingen in zijn omstandigheden zouden hebben voorgedaan. RN vindt dit ongeloofwaardig. Naar de mening van RN overtreedt de heer hiermee een voorwaarde, namelijk dat hij het onmogelijk maakt zicht te geven op zijn leven en omstandigheden. Er is voor RN geen mogelijkheid om de informatie van de heer te verifiëren, omdat RN geen referenten mag raadplegen. Daarnaast is het voor RN niet mogelijk om over de gegeven informatie meer duidelijkheid te verkrijgen, omdat hierover geen vragen gesteld kunnen worden aan de heer. Actuele ontwikkelingen en nieuwe dreigingen kunnen wij binnen het huidige kader dus niet met cliënt bespreken. Een professioneel oordeel ten aanzien van het inschatten van eventueel aanwezige risico's kan derhalve niet gegeven worden. RN vindt het noodzakelijk binnen haar toezichthoudende rol altijd een gedegen risico-inschatting te kunnen maken. RN is van mening, vanuit het oogpunt van de doelstelling en rol van RN, dat het uitvoeren van deze specifieke opdracht tot toezicht als uitzonderlijk te kwalificeren valt en inhoudelijk weinig toevoegt en dus op deze wijze niet uitvoerbaar is.”*
- l. Op 8 juli 2019 heeft klager opnieuw een aan de eerdere meldplichtverslagen (nagenoeg) gelijkkluidend meldplichtverslag aan de reclassering toegezonden.
- m. Naar aanleiding van dat meldplichtverslag heeft de reclassering op 18 juli 2019 weer een voortgangsverslag voor het OM opgesteld. In dat voortgangsverslag, dat klager eveneens eerst op 12 augustus 2019 van het OM heeft ontvangen, is onder meer het volgende te lezen: *“RN constateert opnieuw dat de inhoud van het vijfde meldplichtverslag nagenoeg identiek is aan de alle tot nu toe ontvangen meldplichtverslagen. Daarbij bevatten de verslagen minimale en nietszeggende informatie. Tevens is gebleken dat de verslagen onvolledig zijn. Zo heeft er*

een uitgebreid artikel in De Stentor gestaan, met als titel;

en zijn er naar aanleiding van dit artikel meerdere reacties geplaatst in de media. In het vijfde meldplichtverslag van betrokkene staat hierover niets vermeld. In dit vijfde meldplicht-verslag verwijst de heer naar een brief van zijn advocaat d.d. 25 juni 2019 aan het Openbaar Ministerie (OM). RN heeft deze brief niet ontvangen en kan derhalve geen reactie geven op de inhoud ervan. Conclusie Op grond van het bovenstaande stelt de Reclassering Nederland vast dat de heer wederom een vrijwel identiek verslag heeft ingeleverd welke minimale en nietszeggende informatie bevat. Uit de reactie van de heer op uw mail van 22 juni 2019, beschreven in het vijfde meldplichtverslag en op grond van het bovenstaande stelt de reclassering vast dat de heer niet voornemens is tegemoet te komen aan het verzoek van de reclassering en aan uw verwachting van de invulling van het meldplicht. Wij gaan er daarom vanuit dat de toekomstige meldplichtverslagen gelijklopend aan de voorgaande zullen zijn. Daarbij is gebleken dat niet alle verslagen volledig zijn, wat naar mening van Reclassering Nederland een overtreding van de voorwaarde betreft. Reclassering Nederland blijft van mening dat een effectief en verantwoord toezicht niet mogelijk is binnen de huidige, beperkte opdracht, het kader waarin Reclassering Nederland het toezicht moet uitvoeren en de wijze waarop de heer uitvoering geeft aan zijn verplichting hierin."

- n. Bij e-mail van 19 augustus 2019 heeft klager in het kader van de interne klachten-procedure bij de reclassering een klacht ingediend over de voortgangsverslagen van 20 mei 2019 en 18 juli 2019.
- o. Op 2 september 2019 heeft klager andermaal een aan zijn eerdere meldplichtverslagen (nagenoeg) gelijklopend meldplichtverslag aan de reclassering toegezonden.
- p. Naar aanleiding van dat meldplichtverslag heeft de reclassering op 2 oktober 2019 weer een voortgangsverslag voor het OM opgesteld. In dat voortgangsverslag is onder meer het volgende te lezen: "RN constateert opnieuw dat de inhoud van het zesde meldplichtverslag nagenoeg identiek is aan de alle tot nu toe ontvangen meldplichtverslagen. De verslagen bevatten wederom minimale en nietszeggende informatie (...) Conclusie Op grond van het bovenstaande stelt Reclassering Nederland vast dat de heer wederom vrijwel identiek verslag doet over zijn beschermende factoren, welke wederom minimale en nietszeggende informatie bevat. Het overige deel van zijn verslag gebruikt de heer om te argumenteren dat hij hiermee aan de voorwaarden voldoet. Wij gaan er daarom vanuit dat de toekomstige meldplichtverslagen gelijklopend aan de voorgaande zullen zijn. Reclassering Nederland blijft van mening dat een effectief en verantwoord toezicht niet mogelijk is binnen de huidige, beperkte opdracht, het kader waarin Reclassering Nederland het toezicht moet uitvoeren en de wijze waarop de heer uitvoering geeft aan zijn verplichting hierin."
- q. Bij e-mail van 30 oktober 2019 heeft klager in het kader van de interne klachtenprocedure bij de reclassering een klacht ingediend over het voortgangsverslag van 2 oktober 2019.
- r. Bij brief van 1 november 2019 heeft de reclassering gereageerd op de door klager ingediende klachten van 19 augustus 2019 en 30 oktober 2019.
- s. Bij brief van 12 november 2019 heeft klager zijn klacht ingediend bij de klachtencommissie.
- t. Op 28 januari 2020 heeft de reclassering een verweerschrift ingediend.

- u. Naar aanleiding van het verweerschrift heeft het secretariaat van de klachtencommissie klager bij brief van 28 januari 2020 verzocht of hij schriftelijk en gemotiveerd wilde laten weten of hij zijn klacht al dan niet wenste te handhaven.
- v. Bij e-mail van 24 februari 2020 heeft klager de klachtencommissie laten weten dat hij zijn klachten grotendeels wenst te handhaven.

3. De klachten en het verweer

3.1

Het gaat thans nog om de volgende klachten:

a.

klager is van mening dat in de voortgangsverslagen van 20 mei 2019 en 18 juli 2019 op onjuiste, onbegrijpelijke en/of ontoereikende gronden gesteld is dat hij (wegens onvolledigheid van zijn verslagen) de meldplichtvoorwaarden heeft overtreden.

b.

klager is van mening dat in het voortgangsverslag van 20 mei 2019 ten onrechte de term ongelooftwaardig is gebezigd.

c.

klager is van mening dat in alle drie de voortgangsverslagen van 20 mei 2019, 18 juli 2019 en 2 oktober 2019 op onjuiste, onbegrijpelijke en/of ontoereikende gronden gesteld is dat zijn meldplichtverslagen *(uiterst) minimale en nietszeggende informatie* bevatten, terwijl daar in het voortgangsverslag van 20 mei 2019 zelfs nog aan toegevoegd is dat deze informatie *'op iedere willekeurige reclasseringscliënt van toepassing kan zijn'*.

d.

Klager is van mening dat de voortgangsverslagen ten onrechte niet zijn ondertekend.

3.2

De reclassering heeft op basis van het verweerschrift in samenhang met de brief van 1 november 2019 geconcludeerd tot ongegrondverklaring van de klachten.

3.3

Op wat partijen over de klachten inhoudelijk (verder) naar voren hebben gebracht, wordt hierna -voor zover nodig- in de beoordeling (nader) ingegaan.

4. De beoordeling

De klacht onder a.

Klager is van mening dat in de voortgangsverslagen van 20 mei 2019 en 18 juli 2019 op onjuiste, onbegrijpelijke en/of ontoereikende gronden gesteld is dat hij (wegens onvolledigheid van zijn verslagen) de meldplichtvoorwaarden heeft overtreden.

4.1

In zijn klacht van 19 augustus 2019 heeft klager aangenomen dat de grondslag van de door de reclassering gestelde overtreding van de voorwaarden gevormd wordt door twee constatering: klager zou een paper in voorbereiding hebben over [Onderwerp] waarover hij niets heeft gedeeld (voortgangsverslag van 20 mei 2019) en heeft er over klager een uitgebreid artikel in dagblad De Stentor gestaan (voortgangsverslag van 18 juli 2019). Klager heeft betwist dat hij gehouden was zijn opvattingen over [Onderwerp] met de reclassering te delen en/of haar te wijzen op een publicatie over hem.

4.1.1

In haar brief van 1 november 2019 heeft de reclassering haar standpunt uit de beide voortgangsverslagen als volgt toegelicht: *“Reden om te stellen dat u een voorwaarde heeft overtreden is het ontbreken van informatie over uw dagbesteding. Als voorbeeld hiervoor is in het voortgangsverslag van 20 mei 2019 uw vraag om toestemming aan het Openbaar Ministerie voor het maken van een paper gebruikt.”*

4.1.2

De voorzitter constateert allereerst dat de reclassering het artikel in De Stentor in haar brief van 1 november 2019 niet noemt. Ook in het verweerschrift wordt op dat artikel in De Stentor niet nader ingegaan. Daarmee heeft de reclassering de stelling van klager dat hij niet gehouden was de reclassering te wijzen op deze publicatie over hem niet weersproken. De voorzitter heeft een dergelijke verplichting voor klager in het Wijzigingsbesluit ook niet kunnen vinden. Gesteld noch gebleken is verder dat klager zelfstandig contact heeft gehad met De Stentor. Van een overtreding van de voorwaarde is naar het oordeel van de voorzitter dan ook geen sprake. De klacht is dus gegrond.

4.1.3

Ook de klacht over het voortgangsverslag van 20 mei 2019 is gegrond. Op grond van het Wijzigingsbesluit moet klager eens per acht weken een meldplichtverslag aan de reclassering toesturen waarin hij globaal moet ingaan op de beschermende factoren, waaronder zijn dagbesteding. Nergens in het Wijzigingsbesluit staat echter vermeld dat klager verplicht is om iets *“waar u mee bezig bent en dit wellicht onderdeel uit zal gaan maken van uw dagbesteding”*, zoals de reclassering in haar brief van 1 november 2019 heeft gesteld, te melden aan de reclassering. Een dergelijk (vaag) criterium zou, als dat opgenomen zou zijn in het Wijzigingsbesluit, overigens ook al snel tot allerlei ongewenste interpretatiegeschillen leiden. Daar komt in dit geval bovendien nog bij dat klager zijn voornemen van een publicatie over op 27 maart 2019 (zie onderdeel 2.h) geheel overeenkomstig het Wijzigingsbesluit al aan advocaat-generaal H ter goedkeuring had voorgelegd. Van een overtreding van de voorwaarde was ook in dit geval naar het oordeel van de voorzitter dus geen sprake.

De klacht onder b.

Klager is van mening dat in het voortgangsverslag van 20 mei 2019 ten onrechte de term ongeloofwaardig is gebezigd.

4.2

In zijn klacht van 19 augustus 2019 heeft klager naar voren gebracht dat in het voortgangsverslag van 20 mei 2019 onbegrijpelijk en niet gemotiveerd wordt gesteld dat de reclassering het ongeloofwaardig vindt dat zich in vier perioden van acht weken geen ontwikkelingen in klagers omstandigheden zouden hebben voorgedaan. Klager heeft de reclassering echter naar waarheid geïnformeerd en acht de constatering van de reclassering onbehoorlijk.

4.2.1

Met klager constateert de voorzitter allereerst dat de onderbouwing van de gebruikte kwalificatie door de reclassering niet eenduidig is. De toezichthouders, die het voortgangsverslag van 20 mei 2019 hebben opgesteld, hebben medio oktober 2019 de volgende onderbouwing gegeven: *“De toezichthouders merken oa in het voortgangsverslag van 20 mei 2019 op dat de inhoud van de meldplichtverslagen die u 8 wekelijks aanlevert, vrijwel identiek zijn en er zich geen ontwikkelingen voordoen in uw omstandigheden. Dit is de onderbouwing voor de ongeloofwaardigheid die voorts beschreven wordt.”*

In de brief van de reclassering van 1 november 2019 wordt de volgende onderbouwing gegeven: *“Zoals bij deelklacht 1 aangegeven heeft u toestemming gevraagd voor het*

schrijven van een paper. U bent de mogelijkheden aan het onderzoeken om een paper te kunnen schrijven hetgeen een aanvulling op uw dagbesteding zou kunnen betekenen. Zoals in het wijzigingsbesluit van 2 oktober 2018 staat beschreven, vormen wijzigingen in positieve zin eveneens onderdeel van uw verslag. Uw oriëntatie op het schrijven van een paper is een ontwikkeling die niet door u benoemd is in een van de verslagen. Dit onderbouwt de genoemde ongeloofwaardigheid.”

In het verweerschrift wordt op dit klachtonderdeel verder niet meer ingegaan.

4.2.2

De voorzitter is van oordeel dat de reclassering de door haar gebruikte kwalificatie ontoereikend dan wel ondeugdelijk heeft onderbouwd. De toezichthouders geven in hun reactie van medio oktober 2019 geen enkele inhoudelijke motivering en doen zelfs geen poging daartoe. Zij herhalen slechts wat ook al in het voortgangsverslag stond. In de brief van 1 november 2019 wordt het niet vermelden van klagers oriëntatie op het schrijven van een paper als onderbouwing gegeven. Maar hierboven in onderdeel 4.1.3 heeft de voorzitter al geoordeeld dat klager zijn voornemen van een publicatie niet aan de reclassering hoefde te melden. Bij gebrek aan een toereikende dan wel deugdelijke onderbouwing had de kwalificatie ongeloofwaardig in het voortgangsverslag naar het oordeel van de voorzitter dan ook achterwege moeten blijven. De klacht is dus in zoverre gegrond.

De klacht onder c.

Klager is van mening dat in alle drie de voortgangsverslagen van 20 mei 2019, 18 juli 2019 en 2 oktober 2019 op onjuiste, onbegrijpelijke en/of ontoereikende gronden gesteld is dat zijn meldplichtverslagen ‘(uiterst) minimale en nietszeggende informatie’ bevatten, terwijl daar in het voortgangsverslag van 20 mei 2019 zelfs nog aan toegevoegd is dat deze informatie ‘op iedere willekeurige reclasseringscliënt van toepassing kan zijn’.

4.3

In zijn klacht van 19 augustus 2019 en 30 oktober 2019 heeft klager aangevoerd dat de reclassering met deze citaten miskent dat hij volgens de voorwaarde en de schikking met de Staat in 2018 gehouden is slechts globaal op de zes beschermende factoren in te gaan. Ook in het licht van de voortgangsverslagen van 14 januari 2019, 12 februari 2019 en 27 maart 2019 vindt klager de stelling van de reclassering dat zijn informatie (opnieuw) minimale en nietszeggende informatie bevat onbegrijpelijk. Wat klager in zijn eerdere meldplichtverslagen over de zes beschermende factoren schreef, werd door de reclassering in de eerdere voortgangsverslagen nog gekwalificeerd als een globale beschrijving, waarmee hij aan de bijzondere voorwaarde meldplicht voldeed. Volgens klager is onbegrijpelijk waarom de reclassering in de latere drie voortgangsverslagen een vrijwel identieke beschrijving door hem van de zes beschermende factoren in zijn meldplichtverslagen (slechts) als minimaal en nietszeggend kwalificeert.

4.3.1

De reclassering erkent in haar brief van 1 november 2019 dat klager op grond van het Wijzigingsbesluit slechts gehouden is om globaal op de zes beschermende factoren in te gaan. Volgens de reclassering heeft klager in zijn latere meldplichtverslagen echter geen globale informatie gegeven maar “minimale informatie” dan wel “minder dan basale informatie”. Het enige argument dat de reclassering voor dat standpunt in haar brief van 1 november 2019 echter geeft, is (opnieuw) het niet vermelden van klagers oriëntatie op het schrijven van een paper . Dat argument is hierboven al enkele malen besproken en verworpen. Daarmee schiet de onderbouwing van de reclassering voor haar standpunt tekort.

Ook het verweerschrift maakt dat niet anders. De verwijzing naar een brief van het OM van 17 juli 2019 aan de advocaat van klager, die door de advocaat uitvoerig is betwist, kan evenmin als een deugdelijke onderbouwing voor de gewraakte citaten worden gezien. Naar het oordeel van de voorzitter had de reclassering de betreffende citaten in de voortgangsverslagen dan ook achterwege moeten laten. De klacht is dus in zoverre gegrond.

Daaraan voegt de voorzitter nog het volgende toe. De reclassering is het, in navolging van het OM, kennelijk niet eens met het feit dat de betreffende meldplichtverslagen van klager telkens in vrijwel gelijklopende bewoordingen zijn gesteld. De voorzitter stelt echter vast dat aan de vorm van de meldplichtverslagen in het Wijzigingsbesluit geen eisen worden gesteld. Niet valt dan ook in te zien waarom het klager niet zou zijn toegestaan om zijn meldplichtverslagen vrijwel gelijklopend te laten zijn, als zich in de tussentijd geen relevante wijzigingen op het gebied van de beschermende factoren hebben voorgedaan.

Dat klager het voor de reclassering op deze wijze onmogelijk maakt om zicht te krijgen op zijn leven en omstandigheden aangaande de beschermende factoren, zoals de reclassering in haar voortgangsverslagen en in het verweerschrift heeft betoogd, is geen nieuwe stelling. Dit standpunt nam de reclassering kennelijk ook al in tijdens de behandeling van het kort geding dat heeft geleid tot het hierboven (in onderdeel 2.a) vermelde vonnis van de voorzieningenrechter (zie de rechtsoverwegingen 4.4.6 en 4.4.7 van dat vonnis). Tegelijkertijd stelt de voorzitter vast dat de reclassering in dat standpunt toen en ook nu geen aanleiding heeft gezien om het toezicht als onuitvoerbaar aan het OM terug te geven.

De klacht onder d.

Klager is van mening dat de voortgangsverslagen ten onrechte niet zijn ondertekend.

4.4

Klager heeft aangevoerd dat de voortgangsverslagen ten onrechte niet zijn ondertekend. Daarmee staat volgens klager de authenticiteit/de herkomst van de verslagen niet, maar in elk geval niet voldoende vast. Tevens staat daarmee niet, maar in elk geval niet voldoende vast door wie/welke medewerker(s) de verslagen zijn opgesteld.

4.4.1

De reclassering heeft in haar reactie naar voren gebracht dat voortgangsverslagen altijd worden opgesteld door de betrokken toezichthouders, in dit geval _____ en _____. Hun namen staan ook vermeld op de voorbladen van de voortgangsverslagen. Die verslagen worden na het opstellen digitaal (per mail) aan het OM verstrekt. De reclassering is van mening dat hiermee voldoende duidelijkheid bestaat over de authenticiteit/herkomst van de verslagen en over de opstellers.

4.4.2

De voorzitter kan zich volledig vinden in het standpunt van de reclassering en maakt dat tot de zijne. Dit betekent dat de klacht ongegrond zal worden verklaard.

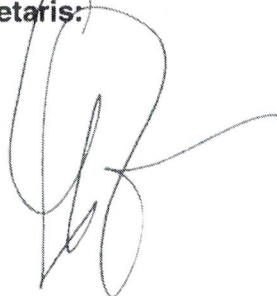
5. De beslissing

De voorzitter van de klachtencommissie:

- verklaart de klachten, zoals hierboven onder 3.1 a. tot en met c. vermeld, gegrond, met inachtneming van wat hierboven in de Beoordeling is overwogen;
- verklaart de klacht, zoals hierboven onder 3.1 d. vermeld, ongegrond.

Deze beslissing is gegeven op 16 april 2020 door mr. J.L. Sierkstra (voorzitter), en door de voorzitter en de secretaris, mr. G. J. Bethlehem, getekend.

**Voor afschrift conform het origineel,
de secretaris:**

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke extending to the right.